

застосування права і дозволяло здійснювати в межах зафіксованої в ній загальності індивідуальну піднормативну регламентацію суспільних відносин [3, с. 8].

З метою усунення можливих негативних наслідків в ході реалізації оціночних понять, що проявляються у порушенні прав учасників суспільних відносин. Є шляхи подолання невизначеності оціночних понять в процесі правозастосування.

Перший шлях називається – правовий. Визначення змісту оціночного поняття через ознаки іншої правової норми, що регулює подібні правовідносини. Це дає певну правову визначеність правозастосовувачу при тлумаченні оціночного поняття.

Другий шлях називається – поза правовий. Використання знань з інших соціально-гуманітарних наук. Даний метод застосовується за неможливості реалізації першого шляху визначення оціночного поняття.

Тобто застосовуючи один із даних шляхів, правозастосовувач може встановити зміст оціночного поняття спираючись на закріплені законодавцем орієнтири визначення оціночного поняття або загальновідомі знання та правильно застосувати правову норму до суспільних відносин.

Висновок. Тобто в ході правозастосовної діяльності працівники Національної поліції можуть стикатися із ситуацією правової не визначеності законодавця, що має місце у наявних оціночних поняттях у правових нормах. З метою позитивного здійснення правозастосовної діяльності, тобто такої, що відповідає основній меті – правого розвитку суспільства, уповноваженим особам слід керуватися правовими та поза правовими методами визначення змісту оціночних понять в ході реалізації норм права.

Список бібліографічних посилань

1. Алексеев С. С. Теория права. М. : БЕК, 1995. 320 с.
2. Алексеев С. С. Собрание сочинений : в 10 т. М. : Статут, 2010. 777 с.
3. Кашанина Т. В. Оценочные понятия в советском праве : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Свердловск, 1974. 17 с.
4. Архипкин И. В. Кузнецов Д. С. Правоприменение и толкование права : учеб. пособие. Иркутск, 2014. 115 с.
5. Бочаров Д. Правозастосовча діяльність: поняття, функції та форми : проблемні лекції. Дніпропетровськ : АМСУ, 2006. 73 с.

Одержано 26.03.2019

УДК 821.161.1

ВІКТОРІЯ АНАТОЛІЇВНА ПЕРЦЕВА,

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри українознавства факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-5203-761X>

ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ МАЙБУТНЬОГО ПОЛІЦЕЙСЬКОГО НА ЗАНЯТТЯХ ІЗ ДИСЦИПЛІН ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНОГО ЦИКЛУ

Патріотизм завжди відігравав важливу роль в освітньому процесі, спрямованому на формування особистості. Нехтування ідеями патріотизму, духовності, традиційних цінностей, призводить державу до масштабних руйнувань практично у всіх сферах суспільства. Особливо це буде помітно в духовній і соціальній сферах. Відтак патріотичне виховання майбутнього поліцейського є важливою складовою підготовки кадрів для Національної поліції України. Лише глибоке й органічне осмислення та прийняття курсантом/слухачем ідеї свого тісного зв'язку з Батьківщиною, її минулим, сучасним та майбутнім, із українським народом дозволить усвідомити необхідність стояти на варті Закону, як наріжного каменю, на якому тримається держава.

Весь досвід історії України свідчить про те, що найважливішою причиною активізації дезінтеграційних процесів, що перешкоджають вирішенню питань безпеки та інших глобальних і регіональних проблем, є не національно-державний суверенітет країни, а порушення принципу рівності у відносинах між народами, свободи вибору, балансу інтересів, неповага історичної пам'яті нації, багатих традицій української історії та культури. Отже, при наявності різних підходів до системи патріотичного виховання молоді, на державному рівні існує чітке розуміння

необхідності формування цієї системи виховання, яка б пов'язувала всі верстви і соціальні групи суспільства. Після розвалу системи масового патріотичного виховання громадян в пострадянський час, сьогодні в суспільстві абсолютно сформований попит на відродження цієї системи. Від патріотичного і духовного виховання кадрів для Національної поліції України залежить сьогодні і майбутнє України, зокрема її безпека, успішність і стабільність.

Вивчення духовних цінностей народу є найважливішим стабілізаційним фактором суспільного життя та актуальним для фахової підготовки сучасного правоохоронця. У сучасних умовах освіти національне виховання потребує серйозного світоглядного осмислення, культурного насичення, розробки нестандартних ідей патріотичного виховання особистості з урахуванням європейського досвіду розвитку демократичних цінностей громадянського суспільства. Це справа вкрай необхідна і дуже непроста. Пріоритетним напрямком національно-патріотичного виховання на сучасному етапі повинно стати формування поваги до власної культури, тому що народознавство є надважливою частиною виховного процесу, який формує українську людину, сприяє відродженню духовності студентської молоді, є важливим для фахової підготовки сучасного правоохоронця.

Широкий простір для формування національно-патріотичного світогляду курсантів/слухачів закладів вищої освіти МВС України надає вивчення дисциплін історико-філологічного циклу. Наприклад, курсу «Народна психологія: звичаї та обряди українського народу». Важливо, що культурно-мистецька спадщина в програмі курсу розглядається не тільки у контексті етнозбереження, а й як універсальний інструмент для народу, який перебуває в стані самоутвердження, що дозволяє їй визначити гідне місце серед інших народів. При цьому треба мати на увазі, що вже аудиторні заняття цього навчального предмету сприяють вихованню в аудиторії почуття гордості за власну країну, її мову, історію, культуру. Їх необхідно поєднувати з позааудиторною роботою, яка може проводитись або під керівництвом викладача/куратора, або виконуватись вихованцями самостійно.

Одержано 26.03.2019

УДК 378.6:34(477)

ВАЛЕРІЙ ПЕТРОВИЧ ПЕТКОВ,

доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України;

ЄВГЕН ЮРІЙОВИЧ СОБОЛЬ,

доктор юридичних наук, професор,

завідувач кафедри державно-правових дисциплін

та адміністративного права Центральноукраїнського державного педагогічного університету ім. Володимира Винниченка (м. Кропивницький)

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПІДГОТОВКИ ЮРИСТІВ-МЕНЕДЖЕРІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Зі становленням України як самостійної держави вперше в її історії підготовка національних кадрів стала нагальною необхідністю українського народу. Економічна та політична ситуація, яка склалася в Україні а також ускладнення боротьби зі злочинністю – це чинники, які підвищують морально-психологічні вимоги до особистості та професійної підготовки особового складу правоохоронних органів та фахівців усіх категорій зокрема.

Слід зазначити, що в останні роки на службу до правоохоронних органів України прийшло молоде поповнення, яке крім професійної підготовки, потребує стійкого психологічного загартування. Як показує аналіз практики, розпочавши виконання своїх обов'язків на займаних посадах, деякі випускники навчальних закладів відчують певні ускладнення при застосуванні прийомів, типових тактичних дій на місці вчинення правопорушення чи злочину й особливо в умовах надзвичайних ситуацій.

Певною проблемою у цьому контексті є те, що до закладів вищої освіти сьогодні вступають особи, які вчора закінчили загальноосвітні заклади, але вони вже реалізували своє конституційне право на державну службу. Отже, навчаючись, вони вже зобов'язані дотримуватися етики поведінки державного службовця, а переконати їх у цьому повинен командно-викладацький